

Arrest

nr. 210 993 van 16 oktober 2018
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. HASOYAN
Breestraat 28 A bus 6
3500 HASSELT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart staatloos te zijn, op 23 december 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 10 november 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 september 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 oktober 2018.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat F. HASOYAN verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. LENAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam 10 november 2015 ten aanzien van verzoekster de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoekster op 26 november 2015 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Mevrouw, die verklaart te heten:

Naam, voornaam: [D.K.]
[...]

nationaliteit: Armenië

+ kind: [A.T.] [...]

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe begeven,

onmiddellijk na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van het volgend artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

X Krachtens artikel 7, eerste lid, 12° van de wet van 15 december 1980, is zij het voorwerp van een inreisverbod:

Betrokkene is onderworpen aan het inreisverbod dat haar werd betekend op 22.04.2013. Een bevel om het grondgebied te verlaten werd haar betekend op 06.06.2014. Betrokkene heeft tot nu toe geweigerd om aan beide gevolg te geven. Krachtens artikel 74/12 van de wet van 15.12.1980 dient de aanvraag tot opheffing of opschorting daarvan aangevraagd te worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire beroepspost die bevoegd is voor haar woon- of verblijfplaats in het buitenland. Tijdens het onderzoek van de aanvraag tot opheffing of opschorting heeft betrokkene geen enkel recht op toegang tot of verblijf in het Rijk.

Indien betrokkene wenst dat het inreisverbod wordt opgeheven of opgeschort, moet zij dus terugkeren naar haar land van herkomst of verblijf om de aanvraag daar in te dienen. Zolang daarop geen positief antwoord is, mag betrokkene zich niet op het Belgische grondgebied bevinden.

Met toepassing van artikel 74/14 §3, werd de termijn om het grondgebied te verlaten naar 0 (nul) dagen verminderd omdat:

X 4° de onderdaan van een derde land niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg heeft gegeven: betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten haar betekend op 06.06.2014.”

Dit is de bestreden beslissing.

1.2. Op 23 januari 2017 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nogmaals de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Voormelde beslissing werd verzoekster op 8 februari 2017 ter kennis gebracht.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

3. Over de ontvankelijkheid

De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

